

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 27. dubna 2018 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Ladislava Kašpara a Vojtěcha Soukupa, t a k t o:

Obžalování

1. Ing. B[redacted] H[redacted] ,

nar. [redacted] v [redacted], okr. Jihlava, jednatele obchodní společnosti, trvale bytem [redacted]
[redacted],

2. obchodní společnost Strojírny – [redacted], s. r. o.,

identifikační číslo [redacted], se sídlem [redacted],

jsou vinni

že

obžalovaný H[redacted] a obžalovaná právnická osoba Strojírny – [redacted], s. r. o. společně

po podání registrační žádosti o dotaci v Operačním programu Podnikání a inovace na projekt č. 4.1 IN04/451 "Zápustková kovárna" v programu Inovace – Inovační projekt dne 30. 9.

2010, kterážto dotace byla dne 3. 11. 2011 rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ČR vydaným pod č. j. 2313-11/4.1IN04-451/11/08200 schválena ve výši maximálně 50 % způsobilých výdajů doložených příslušnými účetními a jinými doklady, nejvýše však 25,000.000,- Kč, a která byla z 85 % kryta prostředky z rozpočtu Evropské unie a z 15 % prostředky ze státního rozpočtu, přičemž takto schválena byla tato dotace mimo jiné na základě dosažení ratingové známky B vypočítané dle údajů obsažených v řádném daňovém přiznání k dani z příjmů právnických osob podaném jménem obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., za kalendářní rok 2009, v němž tato společnost vykázala zisk ve výši 1,247.221,- Kč, a v účetních výkazech tvořících přílohy tohoto daňového přiznání, kteréžto údaje byly obchodní společností Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., pro účely výpočtu tohoto ratingu sděleny poskytovateli dotace,

v době přinejmenším od 3. 4. 2012 a přinejmenším do 17. 9. 2013 ani obžalovaná právnická osoba Strojírny – [REDAKCE] s.r.o. ani obžalovaný Ing. B. [REDAKCE] H. [REDAKCE], který vykonával funkci jednatele v této společnosti ode dne 5. 5. 2000 do dne 12. 1. 2015, ze svého sídla na adrese [REDAKCE], ani z jiného místa, a to v úmyslu dosáhnout ve svůj prospěch nesprávného použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie, záměrně Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR, jednajícímu prostřednictvím Agentury pro podporu podnikání a investice CzechInvest, neoznámila skutečnost, že původně obchodní společností Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., vykazované hospodářské výsledky za zdaňovací (účetní) období kalendářního roku 2009, které byly obsaženy v již dříve Finančnímu úřadu v Domažlicích podaném řádném daňovém přiznání a jeho přílohách, a jejichž prostřednictvím byla též doložena žádost obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., o předmětnou o dotaci, a které byly směrodatné pro zpracování ratingu této obchodní společnosti, a tím i relevantní pro samotné rozhodnutí poskytovatele dotace o přiznání požadované dotace, neodpovídají reálným hospodářským výsledkům této společnosti za rozhodné období, neboť ve společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., původně vykazovaných hospodářských výsledcích uváděných v souvislosti se žádostí o předmětnou dotaci byla posléze provedena zásadní změna z povahy věci odůvodňující též podstatnou změnu ratingu v neprospěch této obchodní společnosti, následkem čehož by obchodní společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., při zohlednění těchto opravených hospodářských výsledků, dosáhla nanejvýš ratingové známky C, na základě které by jí nebyla shora uvedená dotace poskytnuta,

když na základě nově zpracovaných účetních výkazů obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., za účetní období kalendářního roku 2009 a účetní období kalendářního roku 2010 byla jménem této obchodní společnosti zastoupené jejím jednatelem Ing. B. [REDAKCE] H. [REDAKCE] na Finanční úřad v Domažlicích podána dodatečná daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob, konkrétně dne 11. 4. 2012 Ing. B. [REDAKCE] H. [REDAKCE] podepsané dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2009, v kterémžto dodatečném daňovém přiznání byla oproti již dříve podanému řádnému daňovému přiznání místo původního zisku ve výši 1,247.221,- Kč vykázána ztráta ve výši 6,674.766,- Kč, a dále dne 21. 5. 2012 Ing. B. [REDAKCE] H. [REDAKCE] podepsané dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2010, v kterémžto dodatečném daňovém přiznání byla oproti již dříve podanému řádnému daňovému přiznání místo původního zisku ve výši 1,813.235,- Kč vykázána ztráta ve výši 3,659.793,- Kč,

načež Ing. B. [REDAKCE] H. [REDAKCE] zastupovaná obchodní společností Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., v této spojitosti při vědomí si výše uvedených skutečností v období od 18. 5. 2012 do 17. 9. 2013 formou celkem 5 písemných žádostí požádala prostřednictvím Agentury pro podporu podnikání a investice CzechInvest Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR o proplacení tzv. způsobilých výdajů z titulu shora uvedené dotace, v důsledku čehož byla posléze na bankovní účet obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., z fondu Evropské unie neoprávněně

vyplacena částka 20,569.997,- Kč, a tím zároveň poskytovateli dotace způsobena škoda ve výši minimálně **20,569.997,- Kč**,

tedy

zatajili údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, přičemž takovým činem způsobili škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

obž. ing. H [REDACTED]

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku,

obž. právnická osoba Strojírny – [REDACTED], s. r. o.

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku ve spojení s § 1 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, a

odsuzují se

obž. ing. H [REDACTED]

podle § 260 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **tří (3) let**.

obž. právnická osoba Strojírny – [REDACTED], s. r. o.

podle § 260 odst. 5 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k **peněžitému trestu 200 denních sazeb při výměře jedné denní sazby ve výši 15.000,- Kč**.

Podle § 22 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim se obžalované právnické osobě ukládá trest zákazu přijímání dotací a subvencí na dobu **čtyř (4) let**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl spolehlivě zjištěn shora uvedený skutkový stav.
2. Obžalovaný H [REDACTED] vypovídal obsáhle již v přípravném řízení. Byl vyslechnut opakovaně a uvedl, že žádný z orgánů činný v trestním řízení, které ve věci dosud rozhodovaly, obviněnému nesdělil, co nezákonného měl obviněný udělat, a to i s přihlédnutím k tomu, že tyto orgány činné v trestním řízení vykládají dotační podmínky a způsoby získávání dotace v roce 2016, tedy 5 let poté, kdy se údajný trestný čin měl stát. Přitom ani Ministerstvo průmyslu a obchodu, stejně jako ani agentura CzechInvest, společnosti Strojírny – [REDACTED], s. r. o., nikdy předtím nevytýkaly žádná pochybení, naopak byla inovace této společnosti, konkrétně inovativnost výroby

hodnocena jako výborná, přičemž firma dosahovala ze všech úspěšných projektů dotovaných v dané výzvě ze 131 projektů při dotaci ve výši 10 – 100 milionů bezkonkurenčně nejlepší ekonomické výsledky, a to ve vztahu k nárůstu tržeb a nárůstu hrubého zisku, kdy podle obviněného toto trvá, protože společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., v roce 2015 opět dosáhla nejvyššího obrátu za svou historii. Podle obviněného je mu v tomto řízení kladen za vinu omisivní delikt, přičemž obviněný podle svých slov vůbec nevěděl, co to znamená. Jak dále obviněný uvedl, policie poukazuje na zatajení důležitých údajů, avšak nikde neuvádí, proč měl tento trestný čin spáchat obviněný, ve kterém období ho měl spáchat, a z jakého předpisu to vyplývá, přičemž podle obviněného se na tom, z jakého důvodu byl trestný čin spáchán, neshodli ani státní zástupce a krajský soud, kteří ve věci rozhodovali. Podle obviněného krajský soud uvádí, že obviněný byl povinen hlásit změnu hospodářských výsledků, a to podle podmínek poskytnutí dotace, a že změny jsou v těchto podmínkách v tomto bodě 5 uvedeny demonstrativně, a nikoliv taxativně. V této spojitosti obviněný vyslovil přesvědčení, že došlo k záměně pojmů, protože ke změně hospodářské situace společnosti dochází každý den, a proto si obviněný myslí, že zmíněný pojem „hospodářské výsledky společnosti“ byl zaměněn s pojmem „základní jmění“, popřípadě s pojmem „vlastní jmění“. Oproti tomu státní zástupce se podle obviněného ve svém usnesení vyhnul vymezení právní povinnosti, kterou měl obviněný porušit, kdy podle názoru obviněného žádná taková právní povinnost neexistuje, a odůvodnění tohoto svého usnesení pak měl státní zástupce podle obviněného založit na analogii s běžným podvodem, přičemž obviněný má za to, že se jedná o úplně jiný trestný čin. Proto by mu měly orgány činné v trestním řízení sdělit, zdali je obviněn z toho, že zatajil doklady, kdy k takovému zatajení mělo dojít a na základě jakého právního předpisu byl obviněný povinen tak nečinit, anebo zda obviněný zatajil údaje, na základě jakého právního předpisu, a kdy tak měl obviněný učinit a proč tak učinil zrovna obviněný, neboť z toho, co je mu známo, dotační podmínky ani dotační orgány takovou povinnost nezakládají. Podle obviněného společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., postupovala podle zákona a nic netajila. Když společnost zjistila, že řádná daňová přiznání za rok 2009 a 2010 nejsou správná, byla povinna zjistit správnou výši daně, a za tím účelem vypracovala rekonstrukci účetnictví, kdy zjistila rozdíly v dani z příjmu právnických osob a podala dodatečná daňová přiznání za období 2009 až 2010. To podle obviněného zjevně prokazuje úmysl nic netajit. Kdyby společnost chtěla tyto skutečnosti tajit, a to za současně probíhající dotace, nic by nikam nehlásila. Dobré úmysly společnosti ve věci dodatečných daňových přiznání za rok 2009 a 2010 lze podle obviněného spatřit v tvrzení znalce, že účetní doklady za uvedená období let 2009 a 2010 odpovídají daňovým přiznáním za rok 2009 a 2010. Podle obviněného společnost možná neměla vždy všechno v naprostém pořádku, jistě udělala spoustu chyb, ale vždy se snažila chyby napravovat. Kontrolní role obviněného mohla být lepší ve fázi, kdy společnost nechala zpracovat advokáta řádná daňová přiznání a nečekala žádné negativní důsledky, neboť nikdo z jednatelů neměl ekonomické vzdělání a nerozuměl účetnictví. To byla ve společnosti mnohaletá zavedená praxe. Ještě před žádostí o dotaci stát vyzýval žadatele, aby udávali žádosti o dotace, přičemž i obviněným řízená společnost byla oslovena, kdy bylo řečeno, že její inovace je velmi převratná, a společnost byla vyzvána k podání projektu. Obviněným řízená společnost tedy těsně před ukončením výzvy o dotaci požádala a dotaci získala. Realizace dopadla nad veškerá očekávání dobře, společnost v roce 2009 a 2010 prováděla naprostou většinu zakázek pro tuzemské odběratele. Od roku 2011 díky inovacím, na kterých bylo pracováno v letech 2009 a 2010, společnost masivně nastoupila na zahraniční trhy, kde prakticky až do současnosti dodává buď přímo zahraničním společnostem, anebo jejich dcerám, a prakticky veškeré výrobky, které pocházejí z obviněným řízené společnosti, končí v zahraničí, a tudíž veškeré příjmy realizované prostřednictvím tržeb za výrobky této společnosti přímo zvyšují HDP České republiky, a potažmo i příjmy Evropské unie. Ke dni tohoto výsledku byly od začátku projektu zrealizovány tržby za cca 180 milionů Kč. Podle obviněného společnost neustále roste, v současné době zaměstnává 36 zaměstnanců, kdy nárůst počtu zaměstnanců je čtyřnásobný oproti původnímu stavu. Zavedené technologie, jak sdělili zákazníci z několika nadnárodních společností, v západní Evropě prakticky neexistují, a obviněnému ani

není známo, že by výroba takto probíhala někde jinde. S touto výrobou je v současné době společnost schopna konkurovat i asijským výrobcům, a to i přesto, že většina zástupců českého průmyslu např. v oboru hutního zpracování uvádí, že pokud budou čínští výrobci vpuštěni na evropské trhy, obávají se krachu svých společností, přičemž v této spojitosti obviněný zmínil např. stávající zaměstnance z Ostravy a ostatní výrobce oceli v Bruselu. Podle obviněného se i dle hodnocení provedeného agenturou CzechInvest jedná o mimořádnou inovaci, která byla naplněna jak ve smyslu účelu, tak i ve smyslu dotace, beze zbytku, a prostředky byly správně využity. Podle obviněného se nyní Česká republika snaží dosáhnout toho, aby prostředky byly vráceny a žadatelé exemplárně potrestáni. Přitom obviněný byl před dotací podle svých slov plně finančně zajištěn, a v žádném případě by se do dotace nepouštěl, pokud by mohl předpokládat nebo by věděl, že by z toho mohl mít nějaké těžkosti či zdravotní problémy. Pokud se týká povinnosti obviněného i samotné společnosti, vyslovil přesvědčení, že on sám vše splnil, neboť okolnosti a dodatečná daňová přiznání za rok 2009 a 2010 z důvodu opatrnosti nahlásil telefonicky, na což mu bylo odpovězeno, že povinnost nahlášení se týká případu, kdy by změna hospodářského výsledku znamenala snížení základního kapitálu či jinou formu změny společnosti, jako např. fúze, insolvence, vstup do likvidace, zrušení společnosti či její rozdělení. Podle obviněného v ostatních případech se změny nehlásí. Takto to obviněný podle svých slov nahlásil na CzechInvestu. Dále pak na dotaz, z jakého důvodu ukončil své jednání v obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., obviněný odpověděl, že ze zdravotních důvodů. Ve společnosti ani nepracuje, neboť je ve stavu nemocných. Druhým jednatelem ve společnosti byl podle obviněného pan N [REDAKCE]. Hlavní činností této společnosti v době jednání obviněného bylo nejdříve zakázkové obrábění kovů i nekovů ve středním segmentu sériovosti, později i jejich další zpracování, a následně i kovárenství. Obviněný se ve společnosti staral o výrobu a vše, čeho bylo k výrobě potřeba, staral se o produktivitu práce a o vývoj. Druhý jednatel pan N [REDAKCE] vykonával obdobnou činnost. Na dotaz, kdo se staral o finanční stránku a o hospodaření společnosti, obviněný uvedl, že společnost měla vždy dost peněz, takže se o to v podstatě nemusel starat nikdo. Když peníze chyběly, tak to financoval buď obviněný, nebo pan N [REDAKCE], to měli předem domluvené, že když půjdou do velkých investic, tak budou vkládat peníze ze svého, aby se firma mohla investičně rozvíjet a aby měla dostatek vlastního kapitálu, protože se jedná o finančně náročný obor. Jednalo se o vklady společníků s nulovým úrokem. Na dotaz, kdo sestavoval výkaz zisků a ztráty a rozvahu společnosti k danému hospodářskému roku a kdo je podepisoval, obviněný uvedl, že pokud byl jednatelem společnosti on, tak za společnost vždy jednal nějaký daňový advokát, obviněný to podle svých slov nedělal. Kdo tomuto daňovému advokátovi předával podklady, si již obviněný nepamatuje, podle něj měla společnost účetního pana A [REDAKCE]. Podle svých slov obviněný předpokládal, že advokát, který má kulaté razítko, si zkontroluje, zda je vše v pořádku, neboť za to zodpovídá. Pro firmu obviněného pracuje celá řada odborných garantů na stejném principu, jako třeba požárníci, elektřina, plyn, tlakové nádoby a další. Tento daňový advokát podle obviněného vypracovával řádná daňová přiznání k DPPO za období jednání obviněného, a ten je také podepisoval, a to proto, že společnost zastupoval. Kdo vypracovával opravná daňová přiznání k DPPO, si obviněný nevzpomíná. Na dotaz, jakým způsobem hospodařila společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., v roce 2009 a v roce 2010 z pohledu zisků, obviněný uvedl, že dle jeho názoru byla z ekonomického hlediska společnost ve velmi dobré ekonomické kondici. Měla vždy dostatek finančních prostředků a celkem výrazně investovala do hmotného i nehmotného majetku, u kterého záleží na tom, jakým způsobem se zaúčtuje, a podle toho tedy společnost účetně vykazuje zisk nebo ztrátu, nicméně ekonomický potenciál, který z této činnosti vznikl, byl podle obviněného značně rozsáhlý v řádech 100 milionů Kč. Podle obviněného měla společnost dojednané výborné zakázky, prováděla v té době technologickou přípravu, softwarovou přípravu a zpracování statistických metod kvality výroby. Třeba CPK, což je dle obviněného de facto ustálení kvality výrobního procesu vyžadované nadnárodními společnostmi, jako např. automobilkami v SRN, společností Siemens apod., vytvořilo značný hmotný i nehmotný majetek, který společnost ovládala a který by bylo možné prodat za poměrně vysokou cenu.

Zároveň měla společnost poměrně velké množství volných peněz za nulový úrok a další peníze měla smluvně zajištěné s osobou obviněného v řádech milionů Kč, a dále měla v případě potřeby smluvně zajištěno ručení pro banky ve výši 20 milionů Kč, a to rovněž bezúročně osobou obviněného, a to formou možných zástav nemovitostí. Společnost tak na tom byla podle obviněného finančně velmi dobře. Na výzvu, aby obviněný blíže vysvětlil své tvrzení, podle něhož investice do hmotného a nehmotného majetku dle způsobu zaúčtování ovlivňují vykazování zisků nebo ztrát, obviněný uvedl, že v této věci není odborníkem, ale že si nedávno nechával tuto skutečnost vysvětlit, a pokud to správně pochopil, pak existuje několik způsobů zaúčtování jedné věci, přičemž záleží na postupu, který si daná účetní jednotka v návaznosti na zákon o účetnictví zvolí, a to buď do nákladů anebo do hmotného majetku. Podle obviněného je zde možná volba a záleží na účetní jednotce, jak se rozhodne. Podle obviněného mu to bylo vysvětlováno např. i u leasingu, kdy společnost např. zaplatila milion korun leasing v jednom z dotazovaných období, avšak pokud by na věc bylo pohlíženo z hlediska mezinárodních účetních standardů, tak by společnost měla leasing aktivovat, onen zaplacený milion korun tzv. „vyhodit z nákladů“, a uplatnit a zařadit daný stroj do majetku, a uplatnit jeho odpis. Pak vlastně uplatní odpis toho majetku před zdaněním, přičemž tyto faktury mají velký vliv na různá ekonomická hodnocení, podle obviněného třeba na faktor EBIDTA nebo faktor EVA. Co tyto faktory znamenají, obviněný neví, podle něj jsou to faktory ekonomického hodnocení podniku. Podle svých slov obviněný může stejným způsobem uvést, že softwarově a technologicky firma připravila přes 700 výrobků, a kontrolně softwarově přes 200 výrobků odhadem, přičemž v současné době i v době, než obviněný odešel ze společnosti, pokud společnost nemá volnou kapacitu, nebo má přetíženou technologickou kapacitu, najímá si externistu na vypracování kontrolních softwarů na 3D přístroji, přičemž u jednoduchého výrobku se cena pohybuje okolo 15.000 Kč. Na dotaz, zda postupy předvýrobní fáze, softwarová příprava výroby, vypracování softwarové kontroly výroby, a rozsah objednávek odběratelů nějak ovlivňují stav v účetních dokladech společnosti, obviněný odpověděl, že tomu moc nerozumí, ale podle svých slov měl nějaké konzultace s odbornou firmou, a domnívá se, že tyto náklady musí vstupovat do účetnictví, současně třeba s náklady na vývoj a výrobu nástrojů a forem, které ve firmě fyzicky zůstávají, přičemž záleží na zvolených účetních postupech, jak to bude následně zaúčtováno. Podle obviněného vlastně ten majetek, který by obviněný jako amatér označil jako tzv. goodwill, tedy vlastně to, že firma např. drží určitou část trhu, se v účetnictví úplně nezobrazuje, anebo na straně nákladů, kdy podle obviněného by se musel udělat odhad tohoto majetku, a následně ho nějakým způsobem účetně aktivovat. Postupy ale obviněný podle svých slov nezná. Po předestření účetních výkazů, které tvořily přílohu daňového přiznání obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., k dani z příjmu právnických osob za rok 2009 a za rok 2010, obviněný uvedl, že pokud jde o předložené výkazy za rok 2009, pak kvalita kopie těchto dokladů je špatná, a podpis na těchto dokumentech podle obviněného není čitelný, nicméně obviněný podle svých slov tyto výkazy nesestavoval, a pokud jde o výkazy za rok 2010, zde umístěný podpis podle obviněného není jeho podpisem, přičemž obviněný tyto výkazy ani nesestavil a ani je sestavit nemohl, neboť to neumí, podle svých slov měl na to odborného advokáta, v té době pravděpodobně JUDr. Žižku. Pan Žižka či jakýkoliv jiný daňový poradce podle obviněného měli přístup do účetní kanceláře společnosti i k účetním datům, avšak obviněný u těchto jednání nebyl. Pan Žižka sice chodil i za obviněným, s nímž řešil nějaké právní spory, jako např. vymáhání pohledávek, avšak výše uvedené věci spolu neřešili. Po předestření účetních výkazů, které tvořily přílohu opravného daňového přiznání obchodní společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., k dani z příjmu právnických osob za rok 2009 a opravného daňového přiznání této obchodní společnosti za rok 2010, obviněný uvedl, že tato daňová přiznání nesestavil a podpis na těchto opravných daňových přiznáních není jeho, z jakého důvodu byla tato opravná daňová přiznání sestavena, se obviněný podle svých slov nemůže vyjádřit, pouze jej napadá, že společnost zřejmě zjistila nějakou neshodu, a proto podala daňové přiznání, podle obviněného se jednalo o to, že tam nesouhlasily některé položky, avšak o jaké položky se jednalo, obviněný podle svých slov neví. Jak dále obviněný doplnil, bylo mu sděleno, že dle daňového řádu

společnost postupovala v souladu se zákonem a že byla povinna takto postupovat, neboť dle daňového zákona o správě daní, pokud společnost zjistí rozdíl v dani nebo v daňové ztrátě, tak je povinna podat nové daňové přiznání. Po předestření kopií těchto dodatečných daňových přiznání obviněný uvedl, že on je nevypracoval a že podpis na nich není obviněného. Na dotaz, kdo mohl tato daňová přiznání vypracovat a podepsat, když v kolonce fyzická osoba oprávněná daňová přiznání podepsat, je uveden obviněný jako jednatel společnosti, obviněný uvedl, že tomu nerozumí, nicméně podle něj je pravda, že v obchodním rejstříku je napsáno, že obviněný jako fyzická osoba může za společnost jednat samostatně. Podle obviněného však podpis není jeho. Podle obviněného měla společnost v roce 2012 nějakého advokáta, který měl na starosti zpracování daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob a dalších podkladů, ale kdo konkrétně to měl na starosti, obviněný neví. Stejně tak podle svých slov ani neví, z jakého důvodu není tato osoba uvedena na předmětných daňových přiznáních. Dále obviněný potvrdil, že společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., v době jednatelství obviněného žádala o nějaké dotace. Podle obviněného byla žádost o dotaci pouze jedna, a to zápusťková kovárna, kdy ostatní byly formou poptávkového řízení. Na dotaz, co bylo potřeba pro získání dotace doložit, obviněný uvedl, že to neví, podle něj se o to staraly agentury, které pro to byly najaty. Na jméno agentury si však již nevzpomíná. Podle obviněného k tomu dostaly potřebné podklady, kdy např. obviněný jim dával podklady k technologii. Podle předpokladu obviněného na to byla uzavřena nějaká smlouva, avšak zda byla písemná, to již obviněný neví. Podle něj to probíhalo tak, že přišla agentura, která měla provizi z uskutečněného obchodu. Agentury měly různé provize. Na dotaz, kdo předkládal data ratingové společnosti pro výpočet ratingové známky, a o jaká data se jednalo, obviněný uvedl, že o tom, že se dělal nějaký rating, on sám neví. Podle svých slov obviněný kontaktoval několik poradenských firem, přičemž nikdo mu nedokázal říct, kdo rating zpracovával v tom rozhodném období. Obviněnému bylo sděleno, že podmínky pro to, aby firma prošla, se neustále měnily, ale nikdo nedokázal říct, přestože to jsou odborníci, kteří se touto problematikou zabírají dlouhodobě, jak se rating počítá, kdo ho počítá a kde se dá zjistit jeho výsledek. Pokud se týká dotace č. j. 2313-11/44.1.IN04-451/1108200 v Operačním programu Podnikání a inovace na projekt č. 4.1.IN04/451 „Zápusťková kovárna“ ve výši 25 mil. Kč, obviněný uvedl, že o dotaci musela požádat firma Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., pravděpodobně prostřednictvím nějaké agentury, jejíž jméno již obviněný neví. Firma již v té době realizovala projekt zápusťkové kovárny, a odhadem v té době k získání této dotace měla finančně zrealizovanou třetinu až polovinu, tzn. že měla zakoupeny dva technologické celky CNC strojů, stroj MAZAK a robotické pracoviště se strojem Goodway, kdy na těchto strojích se odstraňovaly jen technologické nedodělky. Obviněný neví přesně kdy, ale již se skládaly další finanční zálohy na technologie dodané v dalším roce. Obviněný osobně podle svých slov nepředpokládal, že firma dotaci obdrží, a měli vytvořen finanční plán, jak projekt realizovat i bez dotace. Na dotaz, co bylo nutné pro získání dotace žádosti doložit, obviněný uvedl, že to neví, podle něj asi nějaký projekt a nějaké ekonomické vyhodnocení, zda je ten projekt udržitelný. Toto podle obviněného vypracovala najatá agentura, a např. ekonomické zlepšení firmy bylo plánováno na rok 2014 o 31 mil. Kč, přičemž synergickými efekty bylo dosaženo zvýšení obrátu o 30 mil. Kč. Na dotaz, kdo vypisoval žádosti o platby po schválení této dotace, a kdo je společně s přílohami předkládal na CzechInwest a jakým způsobem, a co přílohy jednotlivých žádostí o platbu obsahovaly, obviněný uvedl, že se o to starala agentura. Pokud jde o průvodní dopis, jímž byly zasílány doklady, obviněný uvedl, že tento podepsal. Podle svých slov ale tyto doklady fyzicky neposílal. Podle obviněného se jednalo o pravdivé faktury. Poté, co byly obviněnému předestřeny jednotlivé žádosti o platbu, a to žádost č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4, obviněný uvedl následující. Pokud jde o žádost o platbu č. 1, obviněný vypověděl, že průvodní dopis ze dne 17. 5. 2012 obsahuje jeho podpis, on sám si však nevzpomíná, že by to podepsal a proč to podepsal, nicméně podpis je obviněného, přičemž on sám neshledává, že by přílohy k tomuto dopisu byly vadné nebo nepravdivé. Proč to nepodepsala agentura, která to měla na starosti, obviněný neví. K žádosti o platbu č. 2 obviněný sdělil, že přílohy si prolistoval, a aniž měl možnost kontroly, předpokládá, že nejsou v nepořádku. U průvodního dopisu podle svých slov

shledává rysy svého podpisu a myslí si, že tento podpis je jeho. Nevzpomíná si ale, kdy a proč to podepsal. Na žádosti č. 3 dle názoru obviněného není jeho podpis. Přílohy si prolistoval, a aniž měl možnost kontroly, předpokládá, že nejsou v nepořádku. Podle obviněného mu není známo, že by finanční úřad při kontrole zjistil, že by nějaké doklady byly nepravdivé, a proto obviněný vychází z toho, že by měly být v pořádku. Dále pak na dotaz, jaká byla hospodářská situace a reálný stav společnosti Strojírny – [REDACTED], s. r. o., v době před podáním žádosti o dotaci, uvedl, že reálný stav společnosti byl velmi dobrý, společnost měla dostatek vlastních volných zdrojů, a poté měla ještě další zdroje, které byly obviněného, což bylo opět několik milionů, a kromě toho měla možnost ručení nemovitostmi ve vlastnictví obviněného pro případné ručení bankovního produktu v hodnotě 20 milionů Kč. Podle obviněného výbornou finanční situaci dokládá i to, že hned následující rok začala společnost dle finančního plánu intenzivně nakupovat různý HIM, tzn. CMC soustruh Mazak, který společnost nakoupila již v lednu za cenu 5,150.000,- Kč bez DPH, dále automatizované pracoviště Goodway, které objednala přibližně v polovině roku, kdy reálná dodávka byla přibližně do konce října, a následně již byly odstraňovány jen vady v hodnotě 12,150.000,- Kč. Dále koupila frézovací centrum Hyundai, které bylo v závěru roku zařazeno v hodnotě 1,315.800 Kč, vše bez DPH, dále zakoupila válcovačku závitů GVR 80 za 81.000,- Kč. Celkem výše uvedený HIM podle obviněného činí 18,696.800,- Kč. Dále na počátku roku 2012 bylo obviněnému sděleno, že do 30. 4. 2012 byly uhrazeny zálohy na další stroj ve výši minimálně 2 miliony Kč, přičemž v pokladně a na účtech měla společnost dle účetnictví k datu 30. 4. částku bezmála 8 milionů Kč. K datu 30. 4. 2012 měla společnost k dispozici ještě několik jednotek milionů od obviněného a 20 milionů Kč možnou zástavu nemovitostí. To podle obviněného dokládá velmi vynikající finanční situaci společnosti. Dále bylo obviněnému účetní kanceláří údajně sděleno, že namátkou byly zkontrolovány asi dvě desítky žadatelů o dotaci, a to těch úspěšnějších, přičemž žádný z těchto žadatelů nevykazoval tak vynikající finanční situaci, ale vykazovali výrazně horší finanční situaci. Rozhodnutí o dotaci pak podle obviněného pochází z počátku listopadu, a minimálně do poloviny roku firma o žádnou dotaci nežádala, což kdyby byla ve finanční tísní, tak by to podle obviněného bylo asi velmi nepravděpodobné, a to i vzhledem k výši první platby dotace. Na dotaz, kolik mohl v období let 2009 až 2011 obviněný a druhý společník společnosti pan N [REDACTED] společnosti Strojírny – [REDACTED], s. r. o., poskytnout finančních prostředků nad rámec vkladové povinnosti do základního kapitálu, obviněný odpověděl, že na situaci pana N [REDACTED] si nevzpomíná, ale obviněný sám měl k lednu 2009 vloženo cca 9 milionů Kč. Podle svých slov obviněný v případě potřeby dával na investice asi 2 miliony Kč, a někdy i více. Společnost podle obviněného formou leasingu nakoupila různé stroje v hodnotě přesahující 18 milionů Kč, kdy největší část byla zaplacená v období 2005 až 2010. Kromě toho byl ještě nakupován i drobný investiční majetek v obrovských sumách, kdy podle obviněného to v součástech byly velké sumy, např. dílenské stoly, nářadí, měřicí věci a veškeré věci potřebné k výrobě. V roce 2005 společnost zakoupila od finančního úřadu v dražbě výrobní halu, v které nebylo vůbec nic. Původní staré stroje, např. váčkové automaty a NC stroje společnost rozprodala, což bylo asi 8 ks, a tyto nahradila novými technologiemi, přičemž si nechala několik nových CNC strojů, a halu vybavila úplně novými technologiemi. Podle obviněného to byla v podstatě skoková investice, obdobná měřítku, jako byl projekt zápusťkové kovárny. Pokud jde o zápusťkovou kovárnu, měla společnost finanční plán, jehož součástí byl daňový bonus, který stát v té době nabízel, dle obviněného se jedná o pokyn D 288, na základě kterého bylo dle obviněného možné takto investované prostředky dát dvakrát do nákladů, přičemž daňový bonus v tomto případě činil 19 milionů Kč. Jak dále obviněný uvedl, společnost nepředpokládala přiznání dotace, kdy bylo obviněnému z kanceláře sděleno, že se na to teď dívali a že společnost byla v projektu čtvrtá od konce, od subjektu, který tuto dotaci dostal, čili jeden z posledních subjektů, který tento projekt dostal, přičemž v té době již měla společnost více jak třetinu zainvestovanou. Společnost chtěla tento projekt realizovat i bez dotace, přičemž vzhledem k tomu, že dostala dotaci, zmíněný daňový bonus ve výši 19 milionů Kč od státu spadl, a zbyla z něj jen malá část, neboť obojí nelze čerpat, ale naopak v případě daňového bonusu platí jiný režim, a dá se tam uplatnit vše, co s tím souvisí, nejen tedy

technologie, které byly předmětem. Podle obviněného by společnost nakoupila technický park i bez dotace. Pro firmu to bylo a je velkým přínosem, a zákazníci, kteří do firmy jezdí, což jsou nadnárodní společnosti, zástupcům společnosti Strojírny – [REDAKCE] s. r. o., opakovaně potvrdili, že jim není známa obdobná výroba minimálně v Evropě, přestože je zástupci společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., seznamují jen s výsledky výroby, včetně odpadu z výroby, ale neukazují jim vlastní technologii, maximálně ukážou stroj, na kterém zalepují i názvy, aby se nebylo možné dopátrat informací o výrobcích. Na dotaz, zda může obviněný uvést rozdíl mezi technologickým procesem společnosti a běžným procesem obrábění, obviněný uvedl, že základní princip je v tom, že výroba ve společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., nemá odpady, které ostatní využívají pro to, aby se jim dělalo snadno. Podle obviněného je výroba přesně zpracovaná co do teplot a objemu materiálu, který se chová jako neneutronovské kapaliny. Z toho pak společnost vzala nějaké vlastnosti, které aplikovala do výroby. Ve společnosti je vykován přesně jen daný díl, zatímco u konkurence ze zápusky vychází rozžhavený nerez, který je odpadem. Jak společnost, tak i její konkurence se dostane k obdobnému polotovaru, avšak společností využívaná technologie potřebuje řádově třetinu materiálu, a tím i daleko méně energie, čili tím se šetří vlastně všechno. Na dotaz, jaký byl podíl produkce a zahraničních odběratelů v roce 2005 až 2010, a to v porovnání s rokem následujícím po dotaci, obviněný uvedl, že v prvopočátcích období roku 2005 společnost pracovala s tuzemskými odběrateli a měla poměrně malou diverzifikaci. Společnosti bylo podle obviněného jasné, že když se stane technologicky silným obchodním partnerem, tak má budoucnost jistou, jelikož u ní již byly poptávány výroby zcela nových výrobků s vyšší přidanou hodnotou, na něž bylo zpracováno nové know how, které se vytvářelo zejména v letech 2009 – 2010. Naprostá většina těchto obchodů se zrealizovala, a naopak v současné době musí společnost zákazníky odmítat, protože jí nebylo doporučeno spolupracovat s bankovními institucemi ve věci úvěrů a jiných finančních produktů, takže společnost pracuje pouze s vlastními finančními zdroji. Po obvinění společnosti se společností rozhodly splatit veškeré úvěry, a to předčasně, což se podle obviněného i stalo. Také sám obviněný omezil investování. Společnost pouze dokončila rekonstrukci přízemí objektu, kde má společnost sídlo, a dále si obviněný při svém výsledku vybavil stavební povolení na výstavbu domu v Praze, jež by mělo zhodnotit pozemek, který je předmětem zajištění. Na dotaz, jaký typický výrobek společnost kupříkladu od roku 2012 vyrábí pro zahraniční odběratele, obviněný odpověděl, že společnost vyrábí celou řadu hřídelí pro společnost Siemens, dále vyrábí na dopravní stavby různá příslušenství, např. na pásy na kufry na letišti – hnací kola, dále společnost vyrábí součásti nefrézovaných nádob pro jednu značkovou společnost v Německu, dále společnost vyrábí komponenty pro automobilový průmysl, zejména výfukový systém, kdy např. společnost vyrobila 980.000 ks držáků pro katalyzátor v autě. K dotazu, jak náročný je proces projekce technologické přípravy, výroby, softwaru, konstrukce, a vymyšlení kontroly kvality určitého výrobku, tj. výrobků, které společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., ještě nikdy neprodukovala, obviněný uvedl, že pokud se jedná o složitější výrobky, tak je to poměrně složitý proces, při kterém je nutné to zapracovat do systému ISO, a dále se zapracovávají další požadavky zákazníka, jež mají přímý vliv na stabilizaci výroby. U složitějších výrobků je požadováno 3D měření v různých časových intervalech, které se dá zpracovávat, a jež se statisticky vyhodnocuje opět v přímé návaznosti na výrobní proces. Pokud společnost nemá dostatečné kapacity, tak si např. i najímá externí firmy, které jí vypracují software 3D měření, což podle obviněného většinou stojí minimálně 15.000 Kč na jeden výrobek, a společnost to navíc musí optimalizovat s výrobcem, který to bude po společnosti kontrolovat, protože pokud není sjednocený postup pro měření, jenž vychází z bodových extrapolací, tak jedna firma může tvrdit na jednom kusu, že je špatně, a druhá, že ten samý výrobek je dobře, přestože obě firmy měří stejný výrobek, nicméně rozdíl spočívá v tom, jakou metodou. Proto se musí sjednotit metodika měření. Podle obviněného výrobce udává, že stroj, kterým společnost disponuje, měří s přesností 0,003 mm a v délce asi 1,5 m. Na dotaz, zda je možné tyto procesy přípravy výroby a kontroly výroby a softwarového zpracování výroby zaznamenat v účetních dokladech, pakliže jsou zpracovány „vlastními silami“ společnosti, obviněný uvedl, že účetnictví moc nerozumí, ale

podle svých slov se to před časem snažil řešit, protože se dle jeho názoru jedná o obrovský majetek, jenž se obecně nazývá know how. Obviněný ale neví, jak by se to mělo správně dělat, podle něj víceméně záleží na účtové metodě, již si společnost zvolí. Podle obviněného to závisí na mnoha faktorech a hlavně na tom, jaký účetní postup byl společností v rámci platných předpisů zvolen. Na dotaz, zda je možné že v nějakém účetním období existoval rozdíl mezi stavem zaúčtovaným v účetních knihách společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., a stavem faktickým, kdy společnost disponovala nehmotnými statky (know how, softwarová připravenost, výrobní výkresy apod.) obviněný uvedl, že v roce 2009 – 2010 tam byl obrovský nárůst budování nových věcí a postupů, takže společnost pracovala na plné obrátky, a ve finále na tom byla velmi dobře, protože přestože tam byla dodatečná daňová přiznání na mínusy, přičemž podle obviněného to akceptují dokonce i banky, když se jim to říká. Podle obviněného říkají, že ten stav je pro ně výborný. Společnost podle obviněného ke dni tohoto jeho výslechu překročila obrát 200 milionů Kč, a pravidelně, když je pod tlakem, tak obrát a svoje postavení na trhu zvyšuje, i když již některé firmy v rámci zakázek odmítá. Dnes je podle obviněného tuzemský zákazník v podstatě maloobjemová výroba, a když společnost dělá tzv. „do Čech“, pak většinou pro dcery zahraničních firem. Společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., se tedy podle obviněného stala proexportní firmou, zvýšila zaměstnanost oproti roku 2010 minimálně trojnásobně, obrát to samé, a dvakrát dosáhla rekordní tržby za měsíc. Metodu, kterou společnost disponuje, podle obviněného nemá nikdo. Technologie zápusťkové kovárny funguje, ale léta se potýkali s nedostatkem zakázek, protože jsou drahé. Podle obviněného trvá příprava zakázky průmyslu 3 – 5 let, a samotná zakázka běžně trvá 5 – 10 let. Podle obviněného se jedná o zásadní kontrakty. Podle obviněného společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., nechala vypracovat statistiku, jaký zisk vytvářely úspěšné firmy, kterým byla poskytnuta dotace v dané výzvě, tj. v projektu inovace, do něhož byl projekt společnosti Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., zařazen. Dle vyjádření obviněného vyšlo, že naprosto nejúspěšnější je právě firma Strojírny – [REDAKCE], s. r. o. Hodnotícím kritériem bylo vytvoření provozního zisku mezi lety 2011-2014 k obrátu v roce 2009, přičemž byly hodnoceny společnosti, které jsou CzechInvestem hodnoceny jako úspěšní žadatelé v této výzvě v rozmezí 10 – 100 milionů Kč přiznané dotace. Ekonomická data byla vyhodnocována podle obchodního rejstříku, resp. ze zveřejněných účetních závěrek, podle obviněného se jedná o provozní zisk před odečtením odpisů. V tomto hodnocení zcela jasně zvítězila společnost Strojírny – [REDAKCE], s. r. o., která má téměř 200 %, přičemž další dva žadatelé lehce překračují 100 %, a další už postupně klesá. Jak dále obviněný doplnil, město Kdyně těsně před revolucí patřilo ke strojírenským velmocím, kdy Litex zaměstnával asi 2,5 tisíce lidí a byla tam největší prádelna v republice, která před revolucí zaměstnávala asi 1500 lidí, a za první republiky dokonce asi 5000 lidí. Oba tyto největší podniky podle obviněného šly k zemi. Když jeden zkrachoval, resp. byl vytunelován, a ten druhý má dnes asi 120 lidí, bylo zájmem obviněného navázat na výrobní tradici, která tam byla, protože všichni v Kdyni mají k té továrně vztah. Záměrem obviněného bylo vybudovat podnik, který bude ve městě dávat práci, vybudovat společnost pro budoucnost, a ne pro zisk, neboť jej zajímá rozvoj firmy, a nikoliv momentální profit. Takto obviněný podle svých slov postupuje i v jiných soukromých investicích, kdy zachránil několik objektů určených k demolici, kdy jedním z nich je sídlo společnosti v Plzni, kde obviněný po povodních umluvil statika, aby objekt neboural, že ho obviněný zachrání, třeba že to bylo podle obviněného finančně náročnější než postavení nového domu, nicméně podle názoru obviněného je tento dům unikátní, protože je 500 let starý. Podle obviněného je to první vikendhaus v Plzni.

3. Obsáhle pak vypovídal i v hlavním líčení. Široce popisoval jak svůj soukromý život, tak činnost společnosti [REDAKCE]. Ve vztahu k projednávanému skutku uvedl, že společnost byla v letech 2009 – 2010 ve výborném ekonomickém stavu, což se nemuselo navenek tak jevit, neboť společnost v souvislosti se vstupem na zahraniční trhy musela činit značné investice. Mnoho finančních prostředků měla společnost v nakoupeném zařízení, měla vysoké náklady, na druhé straně díky nakoupeným zařízením byla produktivní a konkurenceschopná. K samotné žádosti o dotaci

vedl, že celé léto 2010 byl nemocen, o nějaké dotaci vůbec neuvažoval, přišla mu zbytečná. A ž v září po návratu z nemocenské zjistil, že žádost byla podána a proto se nadále podílel na jejím dokončení. Pokud jde o samotný projekt zápusťkové kovárny, k tomu obžalovaný uvedl, že byl realizován v počátku i bez dotace. Obžalovaný vůbec nepředpokládal, že by společnost dotaci obdržela. V roce 2011 společnost investovala z vlastních zdrojů 25 miliónů korun. Celkové finanční zdroje však měla v částce 50 miliónů korun. O první platbu z dotace žádali až v roce 2012. kdyby měli podvodný úmysl, určitě by takto nepostupovali. Po zjištění nesrovnalostí mu sdělil účetní, že se budou podávat dodatečná daňová přiznání a také to, že to nemůže mít žádný vztah k dotaci, není to v podmínkách. Následně volali na linku CzechInvest, kde jim bylo sděleno, že se nová daňová přiznání vůbec nehlásí. V podmínkách je pouze změna základního kapitálu, insolvence. Podle obžalovaného se sice změnila daňové poměry společnosti, nikoli však hospodářské výsledky, ty se ze zákona změnit nemohly.

4. Obžalovaná právnická osoba Strojírny [REDAKCE] prostřednictvím svého jednatele odmítla v přípravném řízení vypovídat. V řízení před soudem požádala, aby hlavní líčení bylo konáno v její nepřítomnosti a zaslala pouze písemné vyjádření k věci. V něm uvedla, že nebyla povinna podle podmínek poskytování dotace předkládat jakákoli daňová přiznání. Účel dotace byl bezvýhradně splněn. Pokud společnost podala dodatečná daňová přiznání v souladu se zákonem, předpokládala, že veškeré orgány veřejné správy si tuto skutečnost mohou sdělit. Podání dodatečných daňových přiznání společnost nahlásila prostřednictvím obžalovaného H [REDAKCE] na oficiální telefonickou linku CzechInvest a bylo mu sděleno, že se dodatečná daňová přiznání nehlásí. Společnost tedy jednala přesně podle dotačních podmínek.
5. Svědci J [REDAKCE], H [REDAKCE] a N [REDAKCE] odmítli jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem po poučení podle § 100 odst. 2 trestního řádu vypovídat.
6. Z provedených listinných důkazů objektivně vyplývá, že společnost Strojírny [REDAKCE] podala dne 30. 6. 2010 přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2009, kde byl vykázán zisk společnosti ve výši 1.247.221,- Kč. Dne 22. 6. 2011 bylo podáno stejné daňové přiznání za rok 2010, kde byl vykázán zisk 1.813.235,- Kč. Dne 11. 4. 2012 bylo podáno dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2009, kde byla nově vykázána ztráta 6.688.160,- Kč. Dne 21. 5. 2012 pak bylo podáno další dodatečné daňové přiznání za rok 2010, kde byla vykázána ztráta 3.659.793,- Kč (čl. 3–71).
7. Z dalších listinných důkazů bylo objektivně zjištěno, že na základě registrační žádosti společnosti Strojírny [REDAKCE], podané jejím jednatelem obž. H [REDAKCE] dne 30. 9. 2010 byla dne 3. 11. 2011 rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ČR vydaným pod č. j. 2313-11/4.1IN04-451/11/08200 schválena dotace ve výši maximálně 50 % způsobilých výdajů doložených příslušnými účetními a jinými doklady, nejvýše však 25,000.000,- Kč, a která byla z 85 % kryta prostředky z rozpočtu Evropské unie a z 15 % prostředky ze státního rozpočtu.
8. V rámci tohoto projektu byly postupně prováděny platby z poskytnuté dotace, a to na základě žádostí společnosti Strojírny [REDAKCE], vždy podepsaných obžalovaným H [REDAKCE] (čl. 609 a násl., 842 a násl., 1039 a násl., 1079 a násl. a 1240 a násl.). Obžalovaný sám nepopřel, že by tyto žádosti o platbu podával, podpis označil za vlastní.
9. Ze sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 23. 4. 2015 (čl. 1313) vyplývá, že výše uvedená dotace byla společnosti poskytnuta na základě předložených povinných podkladů a finančních výkazů, kdy byla poskytovateli v rámci žádosti o poskytnutí dotace předložena Rozvaha v plném rozsahu ke dni 30. 6. 2010, ke dni 31. 12. 2009, dále Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2008, k 31. 12. 2009 a k 30. 6. 2010. Na základě předložených

výkazů bylo poskytovatelem provedeno hodnocení přijatelnosti projektu, tzv. rating. Výstupem bylo hodnocení stupněm „B“ – střední riziko. Pokud by však poskytovatel vyhodnocoval přijatelnost projektu v tehdejší době mna základě výstupu daňového přiznání, které daňový subjekt podal správci daně dne 11. 4. 2012, nebyl by projekt podpořen, neboť by rating vyšel ve stupni „C“ – vysoké riziko. To znamená automaticky nepřijatelnost dotovaného projektu. Společnost nesdělila poskytovateli, že podala nová daňová přiznání.

10. Je tedy nepochybné, že společnosti byla výše uvedená dotace poskytnuta a následně také proplacena ve výši 20,569.997,- Kč. Dotace byla schválena na základě hospodářských výsledků, doložených ke dni jejího schválení, tedy ještě před podáním dodatečných daňových přiznání. Zde je třeba zdůraznit, že nebylo prokázáno, že by již v této fázi obžalovaní uváděli ve vztahu k poskytovateli dotace nepravdivé údaje, tudíž že by již sama dotace byla poskytnuta neoprávněně. Jinak tomu však je vzhledem k okamžiku proplácení jednotlivých dotačních částek. Otázka zatajení údajů, vztahujícím se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie se totiž nevztahuje pouze k okamžiku žádosti o dotaci, resp. okamžiku jejího schválení, ale i k okamžiku faktického proplácení (viz. znění § 260 odst. 1 trestního zákoníku:... „umožnil nesprávné použití finančních prostředků“). Navíc v tomto duchu jsou koncipovány i Podmínky poskytnutí dotace. V čl. III odst. 7 je výslovně uvedeno, že *poskytovatel dotace je oprávněn pozastavit platbu v případě, že bylo u příjemce dotace zahájeno insolvenční řízení nebo vzniklo podezření na jiný typ nesrovnalosti (porušení těchto Podmínek anebo jiných právních předpisů ČR a EU, které může mít finanční dopad). Poskytovatel je oprávněn zamítnout proplácení dotace v případě, že příjemce dotace k danému okamžiku přestal splňovat kritéria přijatelnosti, platná ke dni vyhlášení programu (tj. např. přestal splňovat definici MSP, nesplňuje rating).*
11. Z výše uvedeného je patrné, že povinnost udržet podmínky poskytnuté dotace trvá na straně příjemce po celou dobu trvání, tedy i v době, kdy žádá o platby a kdy mu jsou platby propláceny. Pokud by tomu tak nebylo a příjemce by nebyl povinen dokládat poskytovateli změny ve svých finančních poměrech, pak by citované ustanovení čl. III odst. 7 v Podmínkách bylo nadbytečné. Nelze souhlasit ani s názorem obhajoby, že obžalovaní nebyli povinni oznámit změnu v daňových přiznáních, neboť tuto povinnost mají pouze při zahájení insolvenčního řízení. Citované ustanovení totiž zmiňuje i *podezření na jiný typ nesrovnalostí s následným finančním dopadem*. To je samozřejmě obecný pojem, zahrnující mnoho variant, které mohou změnou finančních poměrů příjemce nastat. Takovou situací je nepochybně i změna v daňových přiznáních za období dvou let, kdy se ve dvou zdaňovacích obdobích změní zisk na poměrně výraznou ztrátu.
12. Další část citovaného ustanovení Podmínek již výslovně hovoří o pozbytí ratingu, za kterého byla dotace poskytnuta.
13. V intencích těchto úvah se koneckonců nese i vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 23. 4. 2015. V něm jednoznačně konstatuje, že změna v daňových přiznáních by měla přímý negativní vliv na rating společnosti. V této souvislosti je třeba připustit, že obhajoba předložila v hlavním líčení aktuálně zpracovaný rating společnosti pro rozhodné období, který byl hodnocen známkou B2 (čl. 3794). Na druhé straně ve spisu je založen výpočet ratingu na základě dodatečných daňových přiznání za rok 2009 a 2010 s výsledným hodnocením C.
14. Podmínky pro poskytnutí dotace jistě nemohou obsáhnout všechny možnosti změny hospodářských a majetkových poměrů příjemce dotace. Na druhé straně obžalovaní si měli být vědomi, že takovou výraznou změnu v daňových přiznáních jsou povinni oznámit poskytovateli dotace. V tomto směru se jeví jako velmi nelogická obhajoba obžalovaného H[redacted], který na jedné straně argumentuje tím, že takovou povinnost neměli, na druhé straně tvrdí, že o podání nových daňových přiznání informoval CzechInvest telefonicky. Z vyjádření společnosti

CzechInvest ze dne 6. 9. 2017 (čl. 3640) vyplývá, že tuto skutečnost nelze zpětně ověřit. Nicméně z vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu (viz výše) vyplývá, že obžalovaní tuto skutečnost poskytovateli dotace neoznámili. Je však s podivem, že by se obžalovaní spokojili s prostým telefonátem na zelenou linku CzechInvest v záležitosti, která je od počátku vedena přísně formálně, vždy na základě písemných dokladů. V každém případě obžalovaní měli vyvinout mnohem větší úsilí, aby skutečnost, že byla podána dodatečná daňová přiznání, oznámili poskytovateli dotace, tedy Ministerstvu průmyslu a obchodu.

15. Z výše uvedeného tedy podle názoru soudu jasně vyplývá, že jediný, kdo byl oprávněn posoudit dopad jakékoli změny ve finančních poměrech společnosti, byl poskytovatel dotace a za tím účelem byl příjemce dotace povinen sdělit poskytovateli příslušné změny. Proto jsou podle názoru soudu irrelevantní úvahy obhajoby, že obžalovaní postupovali zcela v souladu s daňovými a účetními předpisy. Obhajoba například předložila v hlavním líčení znalecký posudek z oboru ekonomika (čl. 3699), který mimo jiné uvádí, že změnu v daňových přiznáních za rok 2009 a 2010 nebylo možno přidávat do účetních knih v době zjištění důvodů pro podání daňových přiznání (viz § 17 odst. 7 zák. č. 563/1991 Sb. o účetnictví). Soud je však přesvědčen, že soulad s daňovými a účetními předpisy nevylučuje trestní odpovědnost. Bez ohledu na tyto předpisy poskytovatel ve svých Podmínkách stanoví, jaké skutečnosti příjemce musí oznámit a jenom on pak posoudí, zda mají přímý vliv na poskytnutí či proplacení dotace. V tomto konkrétním případě poskytovatel jasně sdělil, že dodatečná daňová přiznání by měla vliv na rating, potažmo na další poskytování plateb z dotace.
16. Obžalovaní tedy naplnili po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku, když zatajili údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, přičemž takovým činem způsobili škodu velkého rozsahu. Obžalovaná společnost Strojírny R█████ a potažmo její jednatel obžalovaný H█████ neinformovali poskytovatele dotace Ministerstvo průmyslu a obchodu o tom, že společnost podala dodatečná daňová přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2009 a 2010 s diametrálně odlišným výstupem, neboť oproti původním přiznáním, kde byly vykázány zisky, byla nově vykázána výrazná ztráta za obě zdaňovací období. Tato skutečnost by měla nesporně vliv na posouzení, zda společnost i nadále splňuje podmínky dotace, neboť daňová přiznání byla podána ještě před žádostmi o jednotlivé platby. Konkrétně by měla přímý vliv na rating společnosti, který by byl vyhodnocen známkou „C“. Obžalovaní tak porušili Podmínky poskytnutí dotace, konkrétně čl. III odst. 7, upravující podmínky samotného čerpání dotace. Z důvodů zatajení těchto skutečností proplatil poskytovatel dotaci ve výši 20,569.997,- Kč. Jedná se tedy o částku převyšující hranici škody velkého rozsahu, tedy částku 5 miliónů korun (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku). Z hlediska zavinění hodnotí soud jednání obou obžalovaných jako úmysl nepřímý, když nejméně věděli, že svým opomenutím mohou způsobit neoprávněné vyplacení dotační částky a pro případ, že se tak stane, s tím byli srozuměni.
17. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku a § 14 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb.
18. Obžalovanému H█████ výrazně polehčuje předchozí i současný řádný život. V minulosti nebyl odsouzen pro žádnou trestnou činnost ani postižen pro přestupek. Soud naopak neshledal žádné přetěžující okolnosti. Obžalovaný pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná, je ženatý, má dvě děti. Jeho jednání soud hodnotí jako exces z jinak řádného života, který souvisel s jeho podnikáním a obžalovaného rozhodně nelze hodnotit jako osobu rizikovou z hlediska další prognózy a možností resocializace. Soud je toho názoru, že již probíhající řízení mělo na obžalovaného patřičný vliv a nelze se v budoucnu obávat jakékoli recidivy. Soud také přihlédl

k tomu, že trestnou činnost spáchal ve spolupachatelství s právnickou osobou a v souvislosti s jejím vedením. Ze všech výše uvedených důvodů tedy soud dospěl k závěru, že by uložení trestu v zákonné sazbě 5-10 let odnětí svobody bylo nepřiměřeně přísné a uložil mu trest mimořádně snížený pod spodní hranici zákonné trestní sazby. Soud je dále přesvědčen, že náprava obžalovaného je dostatečně zaručena i bez přímého výkonu trestu odnětí svobody a proto odložil výkon trestu na přiměřenou zkušební dobu.

19. Pokud jde o obžalovanou právnickou osobu Strojírny [REDAKCE], bylo zjištěno, že i u ní se jednalo o ojedinělý exces, soud neměl žádné důkazy o tom, že by se společnost dopustila jiného trestního jednání či závažně porušovala jiné právní předpisy. Jedná se nadále o činnou společnost. Soud mimo jiné přihlédl i k tomu, že projekt záпустkové kovárny, který byl předmětem dotace, byl skutečně řádně realizován. Soud s ohledem na okolnosti případu a především přiměřeně k výši způsobené škody uložil obžalované právnické osobě výše uvedený peněžitý trest. Dále jí byl uložena zákaz přijímání dotací a subvencí, neboť právě v souvislosti s dotačním procesem byla trestná činnost spáchána.
20. Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody, ztotožnil se soud s názorem obhajoby. Nárok totiž uplatnilo Ministerstvo průmyslu a obchodu. To ovšem nemá právní subjektivitu, je pouze organizační složkou státu (§ 3 odst. 1, 2 zákona č. 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. jediným subjektem, který v tomto případě mohl uplatnit nárok na náhradu škody, je tedy Česká republika, nikoli samotné ministerstvo. Soud proto shledal nárok na náhradu škody řádně neuplatněný a proto o něm vůbec nerozhodoval.
21. Pro úplnost je třeba dodat, že obžalovaná právnická osoba Strojírny [REDAKCE] uplatnila v řízení před soudem procesní námitku, týkající se prohlídky jiných prostor v sídle společnosti, provedené dne 21. 1. 2014. Společnost namítala, že prostory, ve kterých byla zajištěna výpočetní technika a následně i důkazy v ní uložené, nepatří společnosti Strojírny [REDAKCE], ale společnosti B&B Ekonom Consulting s.r.o., které je užívá na základě nájemní smlouvy. Podle § 83a a § 83 trestního řádu musí být příkaz k prohlídce doručen osobě, které se prohlídka týká. V případě právnické osoby se tedy jedná o statutární orgán. V daném případě však soud zjistil z výpisu z obchodního rejstříku, že jednatelem této společnosti byl právě obžalovaný H [REDAKCE], a to až do 18. 3. 2015. Ten byl prohlídce předmětných prostor osobně přítomen. Námitka se tedy jeví jako zcela nedůvodná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 27.04.2018

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu